Suprema ardere

Ard molcom lumânările de ceară în sfeşnice.

un tâlc s-alege sibilin prin umbrele veşnice.

Pe vetre şi în capişte s-atâta jeraticul.

S-aprinde ambra pentru zei, şi mirtul, sălbaticul.

Şi arde untdelemnul în opaiţul cu toartele, pentru vieţi ce vor veni, dar şi pentru moartele.

Dacă lumina ar cânta vărsându-şi puzderia noi am vedea cum cântecul consuma materia.